

DSP

Vernieuwde risicotaxatie Ritax 2.0 **Samenvatting**

Evaluatie van implementatie en gebruik door Raad
voor de Kinderbescherming en jeugdreclassering

Wendy Buysse en Aline Petersen

Contactgegevens

Augustus 2023

Wendy Buysse

wbuysse@dsp-groep.nl

020-625 75 37

Aline Petersen

apetersen@dsp-groep.nl

Dit onderzoek is uitgevoerd door DSP-groep, in opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC) van het ministerie van Justitie en Veiligheid.

© DSP-groep

Samenvatting

Inleiding

In de jeugdstrafrechtketen ondersteunt het Landelijk Instrumentarium Jeugdstrafrechtketen (LIJ) de ketenpartners bij het verzamelen en analyseren van informatie over de jongeren en hun leefomgeving. Met behulp van de instrumenten in het LIJ krijgen en geven de ketenpartners elkaar inzicht in wat nodig is om recidive te voorkomen. Het doel van het LIJ is om jongeren toe te leiden naar passende interventies.

Onderdeel van het LIJ is het risicotaxatie-instrument Ritax. Met de Ritax worden de risico- en beschermende factoren van jeugdige verdachten in kaart gebracht, waarvan uit wetenschappelijk onderzoek bekend is dat ze de kans op herhaling van crimineel gedrag vergroten c.q. verkleinen. Met behulp van de met de Ritax verzamelde informatie wordt inzichtelijk gemaakt op welke domeinen de meeste risico's liggen. Op basis van de risicoscores in de Ritax geeft het LIJ geautomatiseerd suggesties voor passende gedragsinterventies. De suggesties van het LIJ sluiten dus in principe altijd aan bij het recidiverisico en het risicoprofiel van de jongeren. Zo kunnen jongeren naar de passende interventies worden geleid die deze risicofactoren aanpakken.

De werkwijze is als volgt.

- ① Voordat de Ritax wordt afgenomen door de Raad voor de Kinderbescherming, vult de politie een ander instrument in het LIJ in: het Preselect Recidive. Uit dit instrument volgt het algemeen recidive risico van de jongere (de ARR).
- ② Vervolgens wordt de Ritax tijdens een strafonderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) ingevuld ten behoeve van het geven van een strafadvies. De Ritax bestaat uit twee delen: de Ritax A en Ritax B. Deze twee delen bestaan uit items in dezelfde domeinen, waarbij de Ritax B een uitbreiding is op de Ritax A. De Ritax A wordt afgenomen bij jongeren die een midden of hoog algemeen recidive risico hebben op de Preselect Recidive dat door de politie wordt ingevuld, verdacht worden van het plegen van een zwaar delict en/of op verzoek van het OM en/of in verzekering zijn gesteld.
- ③ De uitkomst van de Ritax A is een dynamisch risicoprofiel (DRP). Als het DRP midden, hoog of heel hoog is en/of er is sprake van een inbewaringstelling neemt de RvdK de Ritax B af. Als een jongere recidiveert en er is in een eerder strafonderzoek een Ritax B afgenomen, dan neemt de RvdK opnieuw een Ritax B af.
- ④ Doorverwijzing naar de jeugdreclassering gebeurt op basis van de Ritax B. De jeugdreclassering actualiseert de Ritax B die door de RvdK is ingevuld voor het opstellen van hun plan van aanpak. Zij kunnen niet zelf een Ritax B aanmaken in het LIJ. Voor de evaluatie van het plan van aanpak nemen zij de Ritax B, actualiseren zij de Ritax B of nemen deze opnieuw af.

De Ritax is in 2021 herzien en verbeterd op basis van een Nederlands normeringsonderzoek door Van der Put et al (2021). De vernieuwde Ritax - Ritax 2.0 - is in februari 2022 in gebruik genomen door raadsonderzoekers

van de RvdK en jeugdreclasseringsmedewerkers van de Gecertificeerde Instellingen (GI's). Het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) wilde met een procesevaluatie van de implementatie eventuele knelpunten en problemen in kaart brengen. Het oordeel van de gebruikers van de Ritax was hierbij van belang. Op basis van de procesevaluatie wil het ministerie van JenV het gebruik van de Ritax zo nodig verbeteren (Min JenV, 2022c).

In opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek en Documentatiecentrum (WODC) van het ministerie van JenV bracht DSP-groep tussen 1 juli 2022 en 1 juli 2023 in kaart hoe de implementatie verliep en welke knelpunten daarbij zijn ervaren. Verder werden de ervaringen van de gebruikers in kaart gebracht, hoe de gebruikers de herziene Ritax in het algemeen beoordelen en specifiek bij het gebruik bij jongeren tussen 18 en 23 jaar.

Onderzoeksvragen en -opzet

In het onderzoek zijn de volgende vragen beantwoord:

1. Hoe is de implementatie van de Ritax 2.0 verlopen?
2. Zijn er fouten, onduidelijkheden of knelpunten in de Ritax 2.0 waar gebruikers van het instrument tegenaan lopen?
3. In hoeverre wordt de Ritax 2.0 anders gebruikt dan de oude versie?
4. Hoe beoordelen gebruikers van het LIJ (RvdK, jeugdreclassering) de aanpassingen in de Ritax 2.0? In hoeverre zijn gebruikers tevreden over de aanpassingen?
5. Wat zijn de ervaringen in het gebruik van de Ritax 2.0 bij jongeren tussen 18 en 23 jaar?
6. Welke aanpassingen kunnen worden aanbevolen om eventueel vastgestelde knelpunten en problemen op te lossen?

Om de onderzoeksvragen te beantwoorden, zijn verschillende onderzoeksmethoden ingezet:

- ① Deskresearch op beschikbare schriftelijke documentatie (handleiding LIJ en Ritax, interne memo's en hand-outs) en een webinar over de Ritax 2.0.
- ① Interview met de afdeling Ketenregie van het ministerie van JenV en de Directie Jeugd, Familie en Aanpak Criminaliteitsfenomenen, interview met onderzoeker normeringsonderzoek en contactpersoon Jeugdzorg Nederland voor het LIJ.
- ① (Groeps)interviews met twaalf superusers van de RvdK en vijf superusers van de jeugdreclassering.
- ① Digitale vragenlijsten van 36 medewerkers van RvdK en twaalf medewerkers van de jeugdreclassering.
- ① Twee groepsinterviews met dertien medewerkers van de RvdK (raadsonderzoekers en gedragsdeskundige) en twee groepsinterviews met veertien medewerkers van de jeugdreclassering (jeugdreclasseringsmedewerkers, gedragsdeskundige en teamleider) in twee verdiepingsregio's.
- ① Analyse van registratiegegevens van de RvdK van 7.748 afgenomen Ritax 1.0 in 2021 en 6.821 Ritax 2.0 in 2022 na implementatie Ritax 2.0.

Resultaten

Hoe is de implementatie van de Ritax 2.0 verlopen?

Bij de implementatie van de Ritax keken we naar het verloop van de vier fasen van de implementatie: verspreiding, adoptie, invoering en borging. Ons onderzoek wees uit dat de gebruikers van de Ritax in de verspreidingsfase, zowel bij de RvdK als bij de jeugdreclassering, goed zijn geïnformeerd. De implementatie van de Ritax 2.0 is landelijk voorbereid door een kernteam en een werkgroep. In elke regio van de RvdK en van de GI's zijn superusers aangewezen. Dit zijn ervaren gebruikers van het LIJ en de Ritax die periodiek landelijk overleggen. De superusers van de RvdK en de GI's zijn goed meegenomen in dit proces. Sommige superusers hebben de nieuwe versie van de Ritax getest. De raadsonderzoekers en jeugdreclasseringsmedewerkers zijn via verschillende wegen uitvoerig geïnformeerd. Er is vooraf veel aandacht besteed aan de implementatie van de Ritax 2.0. Dit heeft bijgedragen aan een goede overgang van de Ritax 1.0 naar 2.0.

In de adoptiefase is het van belang dat de professionals een positieve attitude ontwikkelen voor het gebruik van het nieuwe instrument. We concluderen dat de gebruikers bij de RvdK en de jeugdreclassering weinig verschil verwachtten van de Ritax 2.0 ten opzichte van de Ritax 1.0. Zij zagen de Ritax 2.0 niet zo zeer als een vernieuwing en hadden daarom ook weinig verwachtingen. Vanuit beleidsmatig en wetenschappelijk oogpunt zijn de Nederlandse normen waarop de Ritax 2.0 is gebaseerd een grote vernieuwing ten opzichte van de Amerikaanse normen waarop de Ritax 1.0 is gebaseerd. In de praktijk merken professionals daar echter weinig van. De professionals hadden wel verwachtingen van de aanpassingen in de applicatie van het LIJ. De systeemaanpassingen moeten het gebruik van LIJ gebruiksvriendelijker maken.

In de uitvoeringsfase, ook wel implementatie, is de Ritax 2.0 daadwerkelijk in gebruik genomen. De superusers hebben de rol gespeeld van early adopters en hadden een stimulerende rol bij de implementatie. Een kanttekening daarbij is wel dat vanwege personeelsproblemen (wisselingen, verlof en ziekteverzuim) niet in alle regio's ten tijde van de implementatie een superuser beschikbaar was in de afgelopen jaren. Bij de GI's speelde ook dat de jeugdreclassering minder aandacht kreeg vanwege de problemen in de jeugdbescherming. Jeugdreclassering is qua omvang in de productie ook veel kleiner dan jeugdbeschermingsmaatregelen. Op basis van het onderzoek concluderen we dat de capaciteitsproblemen bij RvdK en GI en de mindere aandacht in sommige regio's voor jeugdreclassering de voornaamste invloedsfactoren zijn op minder gebruik van de Ritax.

In de borgingsfase integreren de gebruikers de Ritax 2.0 in hun werkwijze. Sinds de implementatie wordt de Ritax 2.0 gebruikt als voorgeschreven. Bij de RvdK is de Ritax onderdeel van het werkproces. Er zijn wel verschillen tussen regio's in de mate waarin de Ritax wordt gebruikt. Ook de jeugdreclassering gebruikt de Ritax 2.0. Echter niet in alle regio's wordt in eenzelfde mate gestuurd op het gebruik van de Ritax. Ook zijn er verschillen in de mate waarin de Ritax is geïntegreerd in het werkproces van de jeugdreclassering.

Fouten, onduidelijkheden en knelpunten in gebruik van de Ritax 2.0

Over het algemeen zijn de gebruikers van de Ritax bij de RvdK en jeugdreclassering tevreden met de Ritax. De Ritax is behulpzaam bij het opstellen van het raadsadvies en voor de jeugdreclassering bij het opstellen van het plan van aanpak en de evaluatie van het plan van aanpak. Knelpunten die worden ervaren, hebben vooral te maken met problemen met het systeem: voor de RvdK het rapportageformat en voor de jeugdreclassering de koppeling tussen het registratiesysteem van de GI's (Wijz) en het LIJ.

We concluderen voorts dat, ondanks het feit dat de Ritax is ingekort, het een omvangrijk instrument blijft van ruim 100 items. Sommige raadsonderzoekers en jeugdreclasseringsmedewerkers vinden dit geen probleem, anderen vinden het nog steeds veel vragen om in een gesprek aan de orde stellen. De mate waarin gebruikers de Ritax vaker of minder vaak afnemen, speelt een rol bij de mate waarin zij problemen ervaren met het verzamelen van de informatie voor en het beoordelen van de items in de Ritax. Sommige raadsonderzoekers en jeugdreclasseringsmedewerkers voeren incidenteel een strafonderzoek of een jeugdreclasseringsmaatregel uit en ervaren dan ook meer problemen met het verzamelen van informatie dan hun collega's die vaker met de Ritax werken.

Gebruik en beoordeling van de Ritax 2.0

Het ministerie van JenV verwacht op basis van de doorgevoerde wijzigingen in de vernieuwde Ritax dat de doorstroom van zaken naar een uitgebreider strafonderzoek door de RvdK hoger zal worden, d.w.z. dat er meer Ritax B wordt afgenomen en daarom ook meer jongeren worden toegeleid naar gedragsinterventie. Ook verwacht het ministerie dat de vernieuwde Ritax gebruiksvriendelijker is en dat minder items als onbekend zullen worden ingevuld.

De Ritax 2.0 – en meer specifiek de Ritax B - wordt door de RvdK landelijk gezien naar verhouding vaker afgenomen dan de Ritax 1.0. We zien daarin verschillen tussen regio's in het gebruik. Bij deze verschillen tussen de regio's spelen meerdere factoren een rol. Een verminderde instroom van zaken, capaciteitsproblemen en personeelsverloop zijn van invloed op het minder afnemen van de Ritax. Ernst van de delicten en risicofactoren bij de jongeren die instromen, zorgen er dan weer voor dat er naar verhouding meer Ritax wordt afgenomen. Daarnaast is de vernieuwing van de Ritax is aangegrepen om het gebruik van de Ritax onder de aandacht te brengen en te stimuleren. Het is dan ook niet mogelijk om te concluderen dat het feit dat er naar verhouding meer Ritax wordt afgenomen, toe te schrijven is aan de vernieuwde Ritax 2.0.

Bij de jeugdreclassering zijn geen landelijke cijfers bekend over de mate waarin de Ritax wordt afgenomen die eenduidig te interpreteren zijn. Er zijn verschillen tussen regio's in de mate waarin zij de Ritax B van de RvdK actualiseren voor het opstellen van het plan van aanpak. Ook zijn er verschillen in de mate waarin de jeugdreclassering de Ritax B opnieuw afneemt voor de tussen- en eindevaluaties van het plan van aanpak en de mate waarin zij de beschikbare Ritax actualiseert. In sommige regio's wordt de Ritax elk half jaar opnieuw afgenomen of geactualiseerd, in andere regio's jaarlijks. Ook hier spelen vergelijkbare factoren een rol: personeelsverloop en capaciteit, ervaring met het afnemen van de Ritax, recidive. Daarnaast is er een

onderscheid tussen de mate waarin de GI's aandacht hebben of hadden voor de afname van de Ritax en dit stimuleerden. Capaciteit, maar ook de mate waarin er specifiek aandacht is of was voor jeugdreclassering spelen daarbij een rol. Tot slot speelt hierbij ook een rol de mate waarin het werken volgens de principes van het RNR-model geborgd is in het primaire werkproces.

Het aantal items dat bij de RvdK als onbekend wordt ingevuld, is in de Ritax 2.0 lager dan in de Ritax 1.0. Maar er blijven grote verschillen tussen de regio's. Vooral items over statische risicofactoren in het gezin worden als onbekend ingevuld. De belangrijkste reden waarom items als onbekend worden gescoord, is dat jongeren of ouders deze informatie niet geven. Ook bij ontkennende verdachten ontbreekt informatie om items te scoren. De jeugdreclassering benoemt vergelijkbare items die veelal als onbekend worden gescoord. Bij de jeugdreclassering speelt daarnaast een rol in welke fase van het jeugdstrafrechtproces zij de opdracht krijgt. Bij schorsing van de voorlopige hechtenis is er vooral aandacht voor het opstellen van de schorsende voorwaarden. Er is dan minder aandacht voor het vragen naar informatie over de ouders. Ook komen meer gevoelige onderwerpen over kwetsbare perioden in het leven van de jongere pas in een later stadium in de begeleiding aan de orde en niet in het eerste gesprek.

Hoewel zich nog knelpunten voordoen in het gebruik van de Ritax zijn de meeste respondenten tevreden met de Ritax 2.0 en de doorgevoerde aanpassingen. Vooral de overgang naar de vijfpuntschaal voor het monitoren van het plan van aanpak en het samenvoegen van het domein werk met dagbesteding en vrije tijd worden positief beoordeeld. Ook de aanpassingen in de applicatie, waardoor nu gemakkelijk kan worden genavigeerd tussen de Ritax en het rapport worden door de RvdK positief beoordeeld. Bij de jeugdreclassering wordt het plan van aanpak in het eigen systeem van de GI gemaakt. Er worden knelpunten ervaren met de koppeling tussen Wijz en het LIJ. Het is niet duidelijk of dit aan IFM ligt of aan het lokale systeem.

In algemene zin vinden zowel de RvdK als de jeugdreclassering de Ritax 2.0 (en vooral de applicatie in het LIJ) gebruikersvriendelijker dan de 1.0. De weergave en indeling van de risicofactoren wordt als overzichtelijker ervaren.

Gebruik van de Ritax bij jongvolwassenen in het kader van adolescentenstrafrecht (ASR)

In de GI's die hebben meegewerkt aan dit onderzoek is nog weinig ervaring met het gebruik van de Ritax bij jongeren tussen de 18 en 23 jaar. Naast dat er relatief weinig ASR-zaken zijn, is het ook niet bij alle medewerkers van de jeugdreclassering bekend dat zij zelf een Ritax B moeten aanmaken bij jongeren ouder dan 18 jaar. Er is dan namelijk geen Ritax van de RvdK beschikbaar. Ook is het bij ASR-zaken mogelijk dat de volwassenreclassering betrokken is en niet de jeugdreclassering. William Schrikker Stichting heeft de meeste ervaring met ASR. We kunnen op basis van dit onderzoek geen conclusie trekken over het gebruik van de Ritax in ASR-zaken.

Algemene conclusie

We concluderen dat de overgang van de Ritax 1.0 naar de Ritax 2.0 over het algemeen soepel is verlopen. Belangrijk daarbij is dat de overgang door de gebruikers van de Ritax bij de RvdK en jeugdreclassering niet als een dusdanig grote verandering is ervaren dat er volgens hen echt sprake was van wezenlijke aanpassingen. De Ritax 2.0 wordt als gebruiksvriendelijk ervaren en de overgang naar een vijfpuntschaal heeft meerwaarde. Knelpunten hebben vooral te maken met (lokale) ICT-problemen, capaciteitsproblemen en het niet beschikken over de juiste informatie om bepaalde items te beoordelen. De verwachtingen van het ministerie van JenV zijn deels uitgekomen, maar kunnen niet alleen worden toegeschreven aan de Ritax 2.0.

Beperkingen van het onderzoek

Het was de bedoeling om de procesevaluatie kort na de implementatie van de Ritax 2.0 te laten plaatsvinden, zodat knelpunten snel konden worden opgepakt. Bij de uitvoering van het veldwerk liepen we om verschillende redenen vertraging op, waardoor er toch relatief veel tijd zat tussen de implementatie van de Ritax 2.0 en de procesevaluatie. Hierdoor hadden niet alle respondenten nog goed op hun netvlies welke informatie zij hebben ontvangen voorafgaand aan de implementatie. Geen van de respondenten benoemde evenwel grote knelpunten bij de overgang van de Ritax 1.0 naar 2.0. Ook stelden we vast dat de implementatie van de Ritax 2.0 niet als een grote verandering of vernieuwing werd ervaren. Het analysekader was om die reden niet altijd helemaal passend, omdat deze uitgaat van de implementatie van een nieuwe interventie. We hebben in dit onderzoek daarom vooral de focus gelegd op het huidige gebruik van de Ritax en de knelpunten die daarbij worden ervaren.

Het was oorspronkelijk het doel om een landelijk dekkend beeld te hebben van het gebruik van de Ritax in alle regio's. Wat betreft de RvdK hebben we wel landelijke cijfers over het gebruik van de Ritax en hebben we via interviews en een vragenlijst kwalitatieve informatie opgehaald in de helft van de regio's. De respons op de vragenlijst was echter laag. De grote werkdruk en de ervaring dat de Ritax 2.0 niet zo'n grote vernieuwing is, zal daarbij onzes inziens een rol hebben gespeeld. Hoewel we dus geen landelijk dekkend beeld hebben, kwamen in de interviews en de vragenlijst in de regio's waar we wel informatie over hebben, dezelfde knelpunten en factoren voor die het gebruik van de Ritax beïnvloeden. We verwachten dat deze ook breder landelijk van toepassing zijn.

De resultaten over de implementatie en het gebruik van de Ritax door de jeugdreclassering zijn gebaseerd op kwalitatieve interviews in een beperkt aantal regio's. Ook hier haalden we vergelijkbare informatie op over determinanten die het gebruik van de Ritax bepalen. Helaas kunnen we de bevindingen t.a.v. de jeugdreclassering niet onderbouwen met landelijke cijfers omdat deze niet beschikbaar zijn.

Reflectie en aanbevelingen

De resultaten van dit onderzoek zijn niet landelijk dekkend, maar uit resultaten hebben we wel vergelijkbare factoren opgehaald die aanknopingspunten bieden voor het gebruik van de Ritax. We menen dan ook voldoende basis te hebben voor de volgende reflectie en aanbevelingen:

- ① De Ritax 2.0 blijft een omvangrijk instrument en sommige vooral statische gezinsfactoren worden nog steeds relatief vaak als onbekend gescoord. Het is aan te raden om na te gaan of het instrument nog korter kan, door vooral te kijken naar dynamische risicofactoren die door interventies te veranderen zijn. Ook is het aan te raden om te onderzoeken of een onderscheid tussen *onbekend* en *wil informatie niet geven* een verschil maakt voor het risicoprofiel.
- ② Aandacht voor het (tijdig) invullen van de Ritax en het nakomen van afspraken, ook als er sprake is van capaciteitsproblemen en werkdruk, is van belang. De Ritax is een belangrijk middel om de risicofactoren in kaart te brengen en jongeren toe te leiden naar interventies. Goede kennis van het achterliggende RNR-model en aandacht voor de omgang met uitkomsten van de Ritax in casusbespreking en teamoverleg zijn hiervoor van belang. De Ritax is geen doel, maar een inhoudelijk middel om jongeren goed toe te leiden naar een passende aanpak.
- ③ Het is van belang dat de RvdK en jeugdreclassering na het afnemen of actualiseren van de Ritax deze tijdig vrijgeven in het LIJ, zodat ketenpartners de ingevulde Ritax op tijd kunnen gebruiken en verder kunnen bouwen op de informatie die reeds verzameld is. Dit is nodig om het doel van het LIJ om de informatieoverdracht in de jeugdstrafrechtketen ondersteunen, te bereiken.

DSP-groep BV
Van Diemenstraat 410
1013 CR Amsterdam
+31 (0)20 625 75 37

dsp@dsp-groep.nl
KvK 33176766
www.dsp-groep.nl

DSP-groep is een onafhankelijk bureau voor onderzoek, advies en management, gevestigd aan de IJ-oeveren in Amsterdam. Sinds de oprichting van het bureau in 1984 werken wij veelvuldig in opdracht van de overheid (ministeries, provincies en gemeenten), maar ook voor maatschappelijke organisaties op landelijk, regionaal of lokaal niveau. Het bureau bestaat uit 40 medewerkers en een groot aantal freelancers.

Dienstverlening

Onze inzet is vooral gericht op het ondersteunen van opdrachtgevers bij het aanpakken van complexe beleidsvraagstukken binnen de samenleving. We richten ons daarbij met name op de sociale, ruimtelijke of bestuurlijke kanten van zo'n vraagstuk. In dit kader kunnen we bijvoorbeeld een onderzoek doen, een registratie- of monitorsysteem ontwikkelen, een advies uitbrengen, een beleidsvisie voorbereiden, een plan toetsen of (tijdelijk) het management van een project of organisatie voeren.

Expertise

Onze focus richt zich met name op de sociale, ruimtelijke of bestuurlijke kanten van een vraagstuk. Wij hebben o.a. expertise op het gebied van transitie in het sociaal domein, kwetsbare groepen in de samenleving, openbare orde & veiligheid, wonen, jeugd, sport & cultuur.

Meer weten?

Neem vrijblijvend contact met ons op voor meer informatie of om een afspraak te maken. Bezoek onze website www.dsp-groep.nl voor onze projecten, publicaties en opdrachtgevers.

[Typ hier]

